

Υπόθεση T-219/01

Commerzbank AG

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτημα προσβάσεως στα έγγραφα — Απόφαση του συμβούλου ακροάσεων — Παραδεκτό»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2003 II-2845

Περίληψη της διατάξεως

Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής — Έννοια — Πράξεις παράγουσες δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα — Διοικητική διαδικασία εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού — Άρνηση του συμβούλου ακροάσεων να επιτρέψει την πρόσβαση σε στοιχεία που έχουν ζητηθεί δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2001/462 — Ενδιάμεσο μέτρο — Αποκλείεται — Δικαιώματα άμυνας — Ενδεχόμενη παράβαση δυνάμενη να προβληθεί προς στήριξη προσφυγής κατά της τελικής αποφάσεως της Επιτροπής (Άρθρο 230 ΕΚ· απόφαση 2001/462 της Επιτροπής, άρθρο 8 § 1)

Αποτελούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, τα μέτρα των οποίων τα έννομα αποτελέσματα είναι δεσμευτικά και ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική του κατάσταση. Όταν πρόκειται για πράξεις ή αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο περισσότερων της μιας φάσεων, αποτελούν, κατ' αρχήν, προσβλητές πράξεις μόνο τα μέτρα τα οποία καθορίζουν οριστικώς τη θέση του οργάνου κατά το πέρας αυτής της διαδικασίας, εξαιρουμένων των ενδιάμεσων μέτρων στόχος των οποίων είναι η προετοιμασία της τελικής αποφάσεως.

Ακόμη και αν υποθεθεί η εκ μέρους του συμβούλου ακροάσεων απόρριψη μιας υποβληθείσας, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2001/462, σχετικά με τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού, αιτήσεως προσβάσεως σε στοιχεία σχετικά με τις περιστάσεις που οδήγησαν στον τεματισμό ορισμένων διοικητικών διαδικασιών που είχαν κινηθεί κατά προσώπων άλλων εκτός

του αιτούντος είναι δυνατό να συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του εν λόγω αιτούντος, η παράβαση αυτή, η οποία θίγει τη νομιμότητα της όλης διοικητικής διαδικασίας, μεταβάλλει τη νομική κατάσταση του τελευταίου απλώς και μόνο λόγω του γεγονότος της εκδόσεως της διαπιστώνουσας την ανυπαρξία παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ τελικής αποφάσεως. Ως εκ τούτου, η απόρριψη αυτή, η οποία παράγει, από μόνη της, μόνο περιορισμένα αποτελέσματα προσιδιάζοντα σε ενδιάμεσο μέτρο εντασσόμενο στο πλαίσιο της κινηθείσας από την Επιτροπή διοικητικής διαδικασίας, δεν μπορεί να αποτελέσει, πριν καν από την περάτωση της διαδικασίας αυτής, το αντικείμενο προσφυγής.

Μόνο επ' ευκαιρία προσφυγής κατά της διαπιστώνουσας παράβαση τελικής αποφάσεως Επιτροπής θα μπορέσει ο αιτών να προβάλει την αιτίαση που αντλείται από προβαλλόμενη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

(βλ. σκέψεις 53, 58, 63)